Р Е Ш Е Н И Е
№ 3318

гр. София, 19.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 46 състав,** в публично заседание на 22.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **1845** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и сл., във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Т. С. БГ“,О. [населено място] срещу решение № ПО - 13 от 29.01.2013 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите (НАП) - [населено място], с което е потвърдено постановление изх. № 4313 от 10.01.2014 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП - [населено място]. Жалбоподателят твърди, че обжалваните актове са немотивирани и са постановени в нарушение на материалния закон. Иска отмяната на решението на директора на ТД на НАП - [населено място] и на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки или алтернативно обявяването му за нищожно и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна - директорът на ТД на НАП - [населено място] изразява становище за неоснователност на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С искане изх. № 53-06-6937 от 10.01.2014 г. на орган по приходите – И. Р.- старши

инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, офис е направено предложение за налагане на предварителни обезпечителни мерки чрез запор върху декларирани банкови сметки и възбрана върху недвижими имоти , собственост на дружеството. В искането е отразено, че по отношение на дружеството е налице ревизия, започнала със ЗВР № 1310424 от 15.11.2013 г., като с цел предотвратяване на сделки и действия с имущество, в следствие на което ще бъде затруднено събирането на задължения, като е посочен предполагаем размер 326144,16лв. главница и 32927,12лв. лихва.

Към искането са изложени мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки, утвърдени от органа по приходите, изготвил искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Въз основа на горепосоченото искане е издадено постановление изх. № 4313 от 10.01.2014г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки от М. П. - главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" на ТД на НАП С. град, изразяващи се в налагане на запор върху налични и постъпващи суми в размер на 358737,08 лева на [фирма] по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се във всички лицензирани търговски банки на Република Б., подробно изброени в постановлението, както възбрана върху недвижим имот собственост на дружеството с балансова стойност 334,20лв.

Издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 4313 от 10.01.2014 г. е връчено на пълномощник на дружеството на 16.07.2013 г., като жалбата до директора на ТД на НАП С. град от [фирма] е подадена с вх. № 862-1 от 23.01.2014 г.

С решение № ПО-13/29.01.2014 г. на директора на ТД на НАП - [населено място] е потвърдено обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, 46-ти състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № ПО - 13 от 29.01.2014 г. на директора на ТД на НАП С. град е връчено на 04.02.2014 г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с вх. № 862-1 от 13.02.2014 г. Жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред изпълнителния директор на Агенцията за държавни вземания, съответно пред директора на Териториалната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки - в 7-дневен срок от получаването на жалбата.

Разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на публичния изпълнител, съответно на териториалната дирекция, чийто директор го е издал.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които

съдът отменя наложената обезпечителна мярка.
Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП.Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай от приложените писмени доказателства се установява, че процесното решение № ПО-13 от 29.01.2014 г. на директора на Териториалната дирекция на Националната агенция по приходите - [населено място] е издадено от орган, който разполага с материална компетентност. Решението е издадено в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 седемдневен преклузивен срок, който е започнал да тече, считано от 23.01.2014 г.

Съобразно нормите на чл. 197, ал. 1 - ал. 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на предварителните обезпечителни мерки.

Обжалваното постановление № 4313 от 10.01.2014 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от - гл. публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място] е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норма задължителни реквизити.

Видно от данните по делото е налице мотивирано искане от орган по приходите във връзка с ревизия спрямо [фирма], образувана със ЗВР № 1310424 от 15.11.2013 г., с което е направен извод, че събирането на предполагаемите задължения на дружеството в размер на 358 737 лева, представляващи ДДС ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Искането е обосновано с оглед наличието на няколко обстоятелства: предполагаемите задължения на дружеството са в особено големи размери; дружеството притежава актив с балансова стойност 334,20лв.

В тази връзка, неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не е налице мотивирано искане на съответния орган по приходите за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо имуществото на "Т. С. БГ". Налице е искане изх. № 53-06-6937 от 10.01.2014г. на старши инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, към което са приложени надлежни доказателства за установяване на изложените в искането факти и обстоятелства, отнасящи се до статута и стопанската дейност на [фирма]. Въпросът относно размера на предполагаемите публични задължения на дружеството не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, доколкото същият е от компетентността на органа по приходите, извършващ ревизията и за когото възниква задължение за изготвяне на ревизионен доклад и ревизионен акт съгласно нормите на ДОПК. Следователно, в рамките на самото ревизионно производство се установяват съответните задължения на ревизирания субект по ЗДДС за проверявания период и определените с ревизионния акт задължения могат да бъдат оспорвани пред директора на дирекция "О." - [населено място] при ЦУ на НАП при обжалването на ревизионния акт по административен ред, както и пред съда по реда на глава деветнадесета на ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Искането е обосновано и мотивирано, като в него е посочено, че дружеството е декларирало облагаеми доставки с нулева ставка, за които не са представени документи , доказващи доставките, посочени са рисковите доставчици, както и че дружеството не разполага с активи освен посочените банкови сметки което би довело до сериозно затрудняване на събирането на установените задължения.

С оглед наличието на горепосочените обстоятелства, може да се направи извод, че събирането на предполагаемите публични задължения на [фирма] ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, което обосновава нуждата от налагането на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121 от ДОПК. В настоящия случай, е съобразено и изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, съгласно което предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат върху активи, обезпечаването на които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, налагането им да не води до нейното спиране. Видно от представените доказателства дружеството притежава недвижим имот с балансова стойност 334,20лв. поради което и следва да се приеме, че не притежава активи, които биха могли да послужат за принудително удовлетворяване на бъдещите публични задължения на лицето, поради което налагането на запор върху банковите му сметки е възможна и допустима гаранция за охрана на държавните интереси.

В настоящия случай, не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложеният запор е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, доколкото са налице данни за задължения в особено големи размери.

Неоснователно е възражението и за недопустимост на обжалваното постановление.Същото е издадено при провеждана повторна ревизия възложена със ЗВР№1310424/15.11.2013г. съобразно решение на директора на дирекция ОДОП-С..Наличието на отменени предходни обезпечителни мерки не е предпоставка за недопустимост на последващи такива.

С оглед на горното се обосновава извода, че решение № ПО - 13 от 29.01.2014 г. на директора на ТД на НАП С. град и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № 4313 от 10.01.2014 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. град са издадени от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане от орган по приходите, като са спазени изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила.

По тези съображения, съдът намира, че жалбата на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от

АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу решение № ПО-13 от 29.01.2014 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите - [населено място], с което е потвърдено постановление изх. № 4313 от 29.01.2014 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от старши публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП, [населено място].

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: